

ת"ד 4697/04/18 - מדינת ישראל נגד אוסיפ קפלן

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 4697-04-18 מדינת ישראל נ' קפלן
תיק חיצוני: 416346/2016

לפני כבוד השופטת הגר אדרי
המאשימה:
נגד
הנאשם:
אוסיפ קפלן
מדינת ישראל

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבלו 3 אנשים כאשר הנאשם ונוסע ברכב המעורב נחבלו חבלות של ממש.

המדובר בתאונה שארעה בשנת 2016 וכתב האישום הוגש לביהמ"ש בשנת 2018, כשנתיים לאחר האירוע.

המדובר בנאשם נורמטיבי, האוחז ברישיון נהיגה משנת 1991, לחובתו 4 הרשעות שהתיישנו, האחרונה משנת 2004 וזהו לו הכשל הראשון מסוגו.

ניכר כי התנהלותו בדרכים תקינה.

הערך המוגן בעבירה זו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

מתחם העונש ההולם לעבירות אלה כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בגין הוראת חיקוק מספר 3, קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשי פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונשים של פסילה בפועל מעל לפסילת המינימום הקבועה בחוק, פסילה מותנית, קנס ושל"צ, תוך שהיא מפנה לתוצאות התאונה, לעובדה שתאונות דרכים נהיו מכת מדינה ולרף הענישה.

מנגד, עתרה ב"כ המלומדת של הנאשם להשית עליו את הפסילה הנמוכה במתחם הענישה בשל העובדה כי מדובר בנהג נורמטיבי, בעל עבר תעבורתי נקי. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות קרות התאונה ככאלה שניתן להתחשב בהן

והפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אדם כבן 70, מתנדב ופעיל, המתמודד לראשונה בהליך משפטי כלשהו. עוד ציינה ב"כ הנאשם, כי הנאשם מטפל בחמתו בת ה-92 ובאחיו, חולה סכיזופרן, דואג להביאו לטיפולים ולכל צרכיו וכי כל בני המשפחה ייפגעו באם לא יוכל להתפרנס מעבודתו במפעל, עבודה הדורשת רכב.

ב"כ הנאשם טענה כי החבלות של ממש מסתכמות בשפשוף ובשבר ללא ממצא גרמי חריץ אולם, מהתעודה הרפואית שהוצגה, באשר לנוסע ברכב המעורב עולה, כי סבל משבר בכתף, נזקק לניתוח ואושפז למשך 10 ימים.

הנאשם עצמו סבל מחתך באמה שטופל בתפרים.

כעולה מכתב האישום, הוראת החיקוק אשר יוחסה לנאשם מצויה בתוספת השנייה של פקודת התעבורה ולכן, טומנת בחובה חובת פסילת רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ-3 חודשים וזאת בנוסף לכל עונש אחר.

לאור מכלול הנימוקים לעיל, לא מצאתי מקום לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש לחרוג מרף פסילת המינימום בנסיבותיו המיוחדות של תיק אולם, כן מצאתי מקום להסתפק בפסילת המינימום הקבועה בחוק ולהתחשב באיזון יתר רכיבי הענישה בשל עברו התעבורתי הנקי והעובדה כי מדובר בכשל ראשון מסוגו עבורו, אשר לא מאפיין את התנהלותו בדרכים ואת נהיגתו.

זאת ועוד, לא מצאתי מקום לקטוע יתר על המידה את התנהלותו היומיומית של הנאשם, בהיותו מפרנס את משפחתו ובעודו היחיד אשר סועד את אחיו החולה ואת חמתו המבוגרת.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי לזקוף לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו הרב ועברו התעבורתי הנקי, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 500 ₪ שישולם בתוך 90 יום.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית שריצה.

הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 23/12/18 ועל הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה לא יאוחר משעה 12:00.

לא יופקד הרישיון, הוא ייחשב כפסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לבצע עבירות בהן הורשע בכתב אישום זה וזאת למשך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תיחתם בתוך 60 ימים במזכירות ביהמ"ש. לא יחתום - יאסר למשך יומיים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק גז"ד לצדדים.

ניתנה היום, י' חשוון תשע"ט, 19 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.